

متن پرسش

سلام علیکم: آیا اینکه از یک سو گفته می شود انسان در مقابل بدی نیکی کند و از سوی دیگر می گویند (دستورهای اخلاقی کلیت ندارد و موردش مشخص است) یعنی در همه موارد نمی توان در مقابل بدی، نیکی کرد نشان از نسبی بودن اخلاق نیست؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: نسبی بودن که ریشه در حقیقت داشته باشد، غیر از نسبی بودن است که بدون مبنا باشد. آری! رجوع انسانها به خدا، نسبی است ولی در بستر رجوع به خدا. ولی اگر بگوییم حقیقت نسبی است و مربوط به افراد است، این یعنی نفی حقیقت کردن بدون توجه به سنتی که باید حقیقت در دل آن سنت ظهور کند. موفق باشید